

Tisztelt Ünneplő Közönség !

Nemzetünk kimagasló eseményére, az 1848-49-es forradalomra emlékezünk a mai estén. A múltra emlékezés mindig szembesít bennünket azzal, hogy számba kell vennünk jelenünket, másként megfogalmazva átgondolni azt, hogy az egykori történések, események hatása mit is jelent napjainkban.

Március 15.- e az a nap, amikor arra a csodálatos eseményre irányulnak gondolataink, amely több, mint 300 évvel az egységes magyar királyság Mohácsot követő szétfoslása után ismét realitássá emelte az egységes magyar államiságot, és megteremtette a polgári fejlődés alapját. Mindenki számára ismert, hogy ez a nap nem volt előzmény nélküli. Kossuth március 3.-i, a pozsonyi diétán elhangzott beszéde, amely a király elé beterjesztésre kerülő országgyűlési felirat formában fogalmazta meg a követeléseket, egybecseng az Irinyi József által március 12.-én megfogalmazott 12 ponttal, ami Petőfi Nemzeti dalával együtt a pesti utcák forradalmának máig ható szimbólumává vált. De azt se feledjük, hogy e híres 12 pont kezdő üzenete: „legyen béke, szabadság és egyetértés”, hazánk 2010-ben megalkotott alaptörvényének záró gondolata is! Ez is alátámasztja, hogy március 15. nem csupán múlt, de a mai ember számára is zsinórmérce.

Nem mindig emlékezhattünk meg 1848-ról. 1951 és 1987 között a függetlenségéért harcoló polgári Magyarország forradalmát szimbolizáló nap nem lehetett nemzeti ünnep, ahogy a XIX. században sem, mivel - bár a Habsburgok nem akadályozták 48 ünneplését, de - csak az 50 éves évfordulóra, 1898-ra vált hivatalosan elfogadott eseménnyé. Más és más szándék állt ugyan a két időszak tiltása mögött, a tilalom közös gyökére mégis létezett, mégpedig idegen hatalmaknak a független polgári Magyarország megvalósulásától való félelme. Ezért aktuális ma is a Honvédelmi Bizottmány 1849. március 12-én kelt döntése, miszerint "Mártius 15-ke, mint a magyar szabadság és függetlenség történetileg nevezetes napja, az öszves nemzeti gyűlés által megünneplendő". Az egykori márciusi pozsonyi és pesti ifjak között is létező ellentétek ellenére e döntés egyértelművé tette, hogy március 15. mint ünnep már nem arról szól, hogy Petőfi mit csinált a pesti utcán, hanem arról, hogy az addigi erőfeszítésnek, a magyar polgári átalakulásnak és nemzeti önvédelmi háborúnak lett a közös szimbóluma, amit mindenki magáénak vallhat, a radikális fiatalok és a megfontolt liberálisok is egyaránt.

Tudjuk, hogy a magyar szabadságharc nem önmagában, hanem európai folyamatában született. Itáliából indulva Párizson és Bécsen keresztül jutott el hozzánk a forradalmi láng, miközben Berlin, Prága és Poznan is vívta saját küzdelmét a nemzeti önállóság, és a polgári fejlődés érdekében. 1849 januárjára Petőfi szavaival élve „Európa csendes, újra csendes”. A magyar forradalom lángja ugyanakkor még lobogott, így a nem csoda, hogy számos országban levert forradalom harcosai csatlakoznak küzdelmünkhöz. Bem, és Damjanich nevét, a lengyel légiót legendák őrzik, az aradi vértanúk között a magyarok mellett német, osztrák, szerb, örmény származású táborno­kok is életüket adták a magyar forradalomért. 1848 rajtuk keresztül nem csupán a kárpát- medencei népesség nemzetiségi hovatartozásától független egymásrataltsá­gának, és közös cselekvésének szimbóluma, de véres igazolása európaiságunknak is. 1848-ban tudtuk, és ma is tudjuk, hogy igazunkat akkor vihetjük sikerre, ha a szűkebb, és tágabb földrajzi környezetünkben meg tudjuk azt védeni, ezért meg kell, hogy találjuk, és meg fogjuk találni azoknak a kezeit, akik készek az azonos eszméért, és jövőért küzdeni velünk együtt. Ehhez a küzdelemhez mutat napjainkra is utat Petőfi a műsorban is elhangzó, a XIX sz. költőihez szóló versében:

„Ne fogjon senki könnyelműen
A húrok pengetésihez!
Nagy munkát vállal az magára,
Ki most kezébe lantot vesz.
Ha nem tudsz mást, mint eldalolni
Saját fájdalmad s örömed:
Nincs rád szüksége a világnak,
S azért a szent fát félretedd.

Előre hát mind, aki költő,
A néppel tűzön-vízen át!
Átok reá, ki elhajtja
Kezéből a nép zászlaját,”

Mi tehát a sorsunk, és feladatunk március idusára emlékezve? Őrizni a lángot, továbbadni sorsunkba, és cselekedeteinkbe zárt üzenetét a jövő generációjának. E gondolatok jegyében ünnepeljük meg történelmünk e szép napját a 8kor színház ünnepi műsorával!

Köszönöm megtisztelő figyelmüket.